

13. Hetvened vasárnapja.ELJÖTT AZ ÓRA .

János 12,20 - 26

János 12,20 - 36

Mai ígénk öszeszűritett, rendkívüli híradás. Igazán rendk
 kívülé mégis azáltal lesz, hogy Jézus számára azt jelentik:
 "Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia." El -
 jött tehát az óra, amelyért testet öltött, amelyre egész éle-
 tében készült, amelyre oly türelmesen és figyelmesen várt. E
 mai alkalommal:

- I. kísérjük Megváltónkat a döntés órájában, és
- II. vizsgáljuk meg, miként kell nekünk is cselekednünk.

I. Jézus a döntés órájában.

1. Jézus és az idő. Ő nem az időtlenségben, hanem az idő-
 nek teljességében jött el a földre. /Gal,4,4/ Evangéliuma hír-
 detését is azzal az üzenettel kezdte meg, hogy betölt az idő.
 /Mk,1,15/ Népének vezetőit intette: miért nem tudnak ítélni az
 idők jeleiből. /Mt,16,3/ Nyilvánvaló, hogy Ő maga megítélte az
 idők jeleit. S bár az egész Újtestamentum nem idézi a Prédiká-
 tor 3,1-et, bizonyos, hogy Megváltónk tudta, hitte, élte, hogy
 mindennek rendelt ideje van.

2. Jézus és az óra. Az időt nemcsak a maga teljességében
 szemlélte, hanem részleteire is nagyon ügyelt. Tudta, hitte,
 hogy a "teljes időn" belül minden részletnek megvan a maga órá-
 ja. Milyen következetesen és megingathatatlanul ügyel arra,
 hogy nem jött még el az ő órája a kánai menyegzőben /Jn,2,4/,
 Galileában atyjafiai között /Jn,7,6/, a jeruzsálemi templom-
 ban /Jn,7,30/ és a kincstartó helyen /Jn,8,20/. Újra és újra
 megismétlődő refrén: "Nem jött még el az én óram". Most hangzik
 el ajkán először a nagy bizonyosság: "Eljött az óra..." Ezzel